

تأثیر عوامل روان‌شناختی مؤثر بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش

فرهاد کوهی آچالپویی: گروه تربیت‌بدنی، واحد ماکو، دانشگاه آزاد اسلامی، ماکو، ایران (* نویسنده مسئول) f.kouhi@iaumaku.ac.ir

میرحسین سیدعامری: استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ایران

سیدمحمد کاشف: استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ایران

چکیده

کلیدواژه‌ها

مشارکت ورزشی، انگیزش، روان‌شناختی

زمینه و هدف: شرکت در ورزش و سایر فعالیت‌های بدنی از سنین پایین برای کودکان مهم است تا زمینه‌ای برای تعامل جسمی مادام‌العمر در تجارب ورزشی سالم ایجاد کنند. پژوهش حاضر با هدف تأثیر عوامل روان‌شناختی مؤثر بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش طراحی و اجرا گردید.

روش کار: جامعه آماری این تحقیق کلیه کودکان ۹ تا ۱۱ ساله ارومیه می‌باشد که اطلاعات کاملی در این خصوص وجود نداشت. بر حسب فرمول حجم نمونه کوکران در شرایط نامشخص بودن جامعه آماری، تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. جهت گردآوری داده‌ها از پرسشنامه پرسشنامه عوامل روان‌شناختی بافنده و همکاران (۱۳۹۹) و پرسشنامه انگیزش مشارکت ورزشی گیل و همکاران (۱۹۸۳) استفاده گردید. به منظور تحلیل داده‌های تحقیق حاضر از روش معادلات ساختاری استفاده گردید. کلیه روند تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق حاضر در نرم‌افزارهای SPSS و PLS انجام گرفته بود.

یافته‌ها: نتایج تحقیق نشان داد که سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس تأثیری معنادار بر انگیزش مشارکت ورزشی دارد.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج لازم است که عوامل و فاکتورهای روان‌شناختی مؤثر بر انگیزه مشارکت ورزشی کودکان مورد توجه مسئولان و متخصصان امر قرار گیرد تا بتوان علاوه بر افزایش مشارکت ورزشی، سلامت روانی و جسمانی کودکان را بهبود بخشید. توجه مسئولان و متخصصان امر قرار گیرد تا بتوان علاوه بر افزایش مشارکت ورزشی، سلامت روانی و جسمانی کودکان را بهبود بخشید.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: حامی مالی ندارد.

شیوه استناد به این مقاله:

Kouhi Achachlooi F, Seyed Ameri MH, Kashif SM. The Effect of Psychological Factors on Motivation of Children's Participation in Sport. Razi J Med Sci. 2022;29(5):75-86.

*انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با [CC BY-NC-SA 3.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/) صورت گرفته است.

The Effect of Psychological Factors on Motivation of Children's Participation in Sport

- Farhad Kouhi Achachloo:** Department of Physical Education, Maku Branch, Islamic Azad University, Maku, Iran (*Corresponding author) f.kouhi@iaumaku.ac.ir
- Mir Hassan Seyed Ameri:** Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Urmia University, Iran
- Seyed Mohammad Kashif:** Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Urmia University, Iran

Abstract

Background & Aims: Regular sports participation has beneficial effects on physical, mental and social health. Also, it has positive effects on the prevention and treatment of non-communicable diseases, physical appearance, increase self-concept and external credibility, reduce suicidal ideation and significantly increase life expectancy (3). It is clear to all that increasing sports participation at the community level can lead to the development of health, economic and social issues (5). Sports capacities in different groups have been fully discussed and emphasized (6). Although children's motivation to participate in sports has been a common area of research, but so far, no purposeful and comprehensive effort has been made to improve the scientific evidence on the factors involved in children's motivation to participate in sports (9). There is widespread agreement that the main goals of children's sports are to provide innate experiences, motivate and maintain interest so that they tend to continue playing throughout their lives (14-11). Motivation is defined as all the internal motivations of behavior, whether born or acquired, conscious or unconscious (15). Although the reasons for participation in physical activity are very complex, but motivation is one of the most important factors that stimulate and maintain participation in physical activity (16). Motivation is a psychological concept that motivates a person to a desirable goal and is considered as a psychological force that includes the intention and direction of performing a particular behavior (17). Understanding the root causes that motivate children to engage in physical activity has been a very fundamental issue (18,19). Sports participation is associated with many psychological and social benefits, beyond the benefits of physical activity, including improved self-control and emotional regulation (23).

Various psychological factors can affect children's participation and motivation (24, 25). Participating in sports activities increases self-confidence among individuals. On the other hand, increasing self-confidence in turn increases self-esteem. Self-esteem is the degree of approval, approval, acceptance and value that a person feels towards himself (26). Social relationship takes place with different goals, including emotional, intellectual, value or traditional, and one of the situations in which the establishment of social relations and interactions has a special meaning is sports (29). Mousavi (2020) has investigated the relationship between support and social security with the participation of women in sports in Yasuj. Social support and its components had a positive and direct relationship with sports participation (33). The results of Arianpour et al. (2015) showed that there is a significant relationship between self-efficacy, family social support and friends' social support with sports participation of athletes with disabilities. Lack of attention to the psychological factors affecting the motivation of children's participation in the sport of volleyball has caused that today a suitable platform in the sport of volleyball in identifying and attracting children in this sport is not created. On the other hand, the uncertainty of psychological factors affecting the motivation of children's participation in volleyball has caused the capacity of the existing psychological structure in individual and environmental areas to improve the motivation of children's participation in volleyball. This has led to a full understanding of the research gap

Keywords

Sport Participation,
Motivation,
Psychological

Received: 11/06/2022

Published: 13/08/2022

on the impact of psychological factors on children's motivation to participate in volleyball. The main purpose of this study was to evaluate the effect of psychological factors on motivation of children's participation in sport.

Methods: The statistical population of this study is all children aged 9 to 11 years in Urmia that there was no complete information in this regard. According to the Cochran sample size formula in the conditions of uncertainty of the statistical population, 384 people were identified as the research sample. To collect data, the questionnaire of psychological factors of Bafandeh et al. (2020) and the questionnaire of motivation for sports participation of Gil et al. (1983) were used. In order to analyze the data of the present study, the structural equation method was used. The whole process of data analysis was performed in SPSS and PLS software.

Results: The results showed that mental health, social interactions, social support, self-efficacy and self-esteem have a significant effect on motivation to participate in sports.

Conclusion: The results of the present study showed that mental health, social interactions, social support, self-efficacy and self-esteem have a significant effect on the motivation of children's sports participation in volleyball. Clancy et al. (2017) found that psychological issues play an important role in the development of sports participation (17). Also, Fry and Moore (2019) pointed out that paying attention to children's psychological issues can provide the ground for their participation in sports (19). Paying attention to psychological issues can guide people's decisions and this issue can seriously affect children's attitudes. Beliefs mean enjoyable, time consuming, friends and family members predicted intention and behavior in sports participation. Lack of self-confidence and self-efficacy in performing a skill, low understanding of competence and the need to feel competent lead to withdrawal from exercise (39). Based on the findings, it is concluded that psychological factors of mental health, social interactions, social support, self-efficacy and self-esteem significantly predict sports participation among children. According to the research findings, family, friends and other people who are in contact with children need to increase their participation in physical activities with their support and increase self-efficacy. Therefore, when the family takes care of the children and respects their sports desires and admires, loves and loves them, the person understands this support and continues to participate in activities. Sports are aroused. According to the results, the higher the self-esteem among children, the higher the motivation for their athletic progress. It can be said that self-esteem is a factor in psychological development in children and plays a significant role in the flow of thought, feelings, values and goals and motivates the development of sports among children. Social interactions among children positively lead to a desire to continue and participate in sports activities (42). Social interactions enhance exchanges between members or children, and exchanges between children in different groups have a positive effect on their behaviors and motivate them to participate in sports activities. Psychological issues such as mental health, social interactions, social support, self-efficacy and self-esteem can be important in creating a suitable mental environment in children for their presence in sports environments. The present study is limited to children of all children aged 9 to 11 years in Urmia, so generalization of results should be done with caution. Finally, it is suggested that people be made aware of the extent of their participation in physical activity, of what they really are at that level, be Action. Based on the results, it is necessary that psychological factors affecting the motivation of children's sports participation be considered by officials and experts in order to improve the mental and physical health of children in addition to increasing sports participation.

Conflicts of interest: None

Funding: None

Cite this article as:

Kouhi Achachlooi F, Seyed Ameri MH, Kashif SM. The Effect of Psychological Factors on Motivation of Children's Participation in Sport. Razi J Med Sci. 2022;29(5):75-86.

*This work is published under CC BY-NC-SA 3.0 licence.

مقدمه

ورزش به عنوان یک پدیده مهم بشری نقش مهمی در ساختار جوامع مختلف پیدا کرده است (۱). حضور در فعالیتهای ورزشی به عنوان یک مسئله مهم همواره مورد بحث بوده است و تلاش‌هایی در این خصوص از سوی محققان را به خود جلب نموده است (۲). مشارکت منظم ورزشی بر سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی تأثیرات مفیدی دارد. همچنین تأثیرات مثبتی در پیشگیری و درمان بیماری‌های غیرواگیر، ظاهر فیزیکی، افزایش خودپنداره و اعتبار بیرونی، کاهش میزان افکار خودکشی و افزایش چشمگیر امید به زندگی دارد (۳). در حالی که ورزش به ظاهر فواید متعددی برای شرکت‌کنندگان در سراسر جهان فراهم می‌سازد، اما سطح مشارکت ورزشی رو به کاهش و یا راکد رفته است (۴). برای تمامی افراد مشخص است که افزایش مشارکت‌های ورزشی در سطح جامعه می‌تواند سبب توسعه سلامت، مسائل اقتصادی و اجتماعی گردد (۵). ظرفیتهای ورزش در گروه‌های مختلف به‌طور کامل بحث و مورد تأکید قرار گرفته است (۶). مطالعات نشان داده است که مشارکت‌های ورزشی به صورت نابرابر در گروه‌ها و جوامع مختلفی وجود دارد (۷، ۸). اگرچه انگیزه‌های کودکان برای شرکت در ورزش یکی از حوزه‌های تحقیقاتی رایج بوده است، اما تاکنون تلاشی هدفمند و جامع در خصوص بهبود شواهد علمی در جهت عوامل درگیر با انگیزش مشارکت کودکان در ورزش انجام نشده است (۹). مشارکت کودکان در ورزش با پنج عامل اصلی شامل تفریح و لذت، والدین، یادگیری مهارت‌های جدید، دوستان و همسالان در ارتباط است. به عبارتی مجموعه‌ای از مسائل فردی و محیطی سبب تأثیرگذاری بر مشارکت کودکان در ورزش می‌گردد (۱۰). یک توافق گسترده وجود دارد که اهداف اصلی ورزش کودکان ارائه تجربیات ذاتی، ایجاد انگیزه و حفظ علاقه به‌طوری که آن‌ها تمایل به ادامه بازی در طول زندگی خود داشته باشند (۱۱-۱۴).

انگیزه به عنوان تمام انگیزه‌های درونی رفتار، اعم از متولد یا اکتسابی، هوشیار یا ناخودآگاه تعریف می‌شود (۱۵) اگرچه دلایل مشارکت در فعالیتهای بدنی بسیار پیچیده است، اما یکی از مهم‌ترین عواملی که باعث تحریک و حفظ مشارکت در فعالیتهای بدنی می‌شود

انگیزه است (۱۶). انگیزه یک مفهوم روان‌شناختی است که فرد را به سمت هدفی مطلوب ترغیب می‌کند و به عنوان یک نیروی روان‌شناختی در نظر گرفته می‌شود که شامل قصد و جهت انجام یک رفتار خاص باشد (۱۷). درک دلایل اساسی که کودکان را به فعالیت بدنی ترغیب می‌کند یک مسئله بسیار اساسی بوده است (۱۸، ۱۹). طی دهه‌های اخیر، فرصت افراد برای شرکت در فعالیتهای ورزشی افزایش پیدا کرده است، به همین دلیل پژوهشگران به دنبال تشخیص اهمیت انگیزه مشارکت ورزشی و شناسایی عوامل مؤثر بر آن خصوصاً عوامل روان‌شناختی هستند. بر اساس دیدگاه پینترنیک و شاروین، شناخت انگیزه مشارکت از اجزای ضروری و پیش‌نیاز فعالیتهای ورزشی است و میزان تلاش یا استقامت و تعهد فرد را در رسیدن به اهداف نشان می‌دهد (۲۰). به‌طوری که آمپوفو-بواتنگ و همکاران (۲۰۰۳) بیان نمود که برای تحلیل مشارکت ورزشی اقشار مختلف در هر جامعه بررسی سه عامل ویژگی‌ها و عقاید، اهداف و انگیزه‌های افراد، محیط و رفتار فردی و گروهی ضروری است (۲۱). عوامل جامعه‌شناختی و روان‌شناختی مشروط به روابط کیفی را نمی‌توان در نحوه تأثیرگذاری بر میزان مشارکت ورزشی نوجوانان نادیده گرفت (۲۲). مشارکت ورزشی با بسیاری از مزایای روان‌شناختی و اجتماعی، فراتر از مزایای ناشی از فعالیت بدنی، از جمله بهبود خودکنترلی و تنظیم هیجانی مرتبط است (۲۳). این مزایای متمایز شاید به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد مشارکت ورزشی در مقایسه با سایر اشکال فعالیت بدنی باشد. مشارکت ورزشی با خود ورزشکارانی که رفتارشان ارتباط روان‌شناختی قوی‌تری را با ورزش نشان می‌دهد، از نظر فراوانی، عمق و وسعت رفتارهای مرتبط با ورزش بیشتر درگیر می‌شوند (۳).

عوامل روان‌شناختی مختلفی بر روی میزان مشارکت و انگیزه کودکان می‌تواند مؤثر واقع شود. در این راستا یکی از متغیرهای مرتبط با عملکرد ورزشی، خودکارآمدی می‌باشد که بر انتخاب فعالیت‌ها، هزینه تلاش، تداوم در یک فعالیت معین و آسیب‌پذیری در برابر استرس و افسردگی تأثیر می‌گذارد. خودکارآمدی به واسطه انگیزه درونی موجب می‌شود که فرد به‌طور خودانگیخته در محیط تلاش کند و به باورهای

اجتماعی خانواده و حمایت اجتماعی دوستان با خودکارآمدی ورزشکاران معلول ارتباط معناداری وجود دارد (۳۵). نتایج پژوهش گل محمدی و همکاران (۱۳۹۶) و ملکی و همکاران (۱۳۹۰) نشان دادند که بین سلامت روان و عزت نفس با انگیزش شرکت در فعالیت‌های ورزشی رابطه معنی‌داری وجود دارد (۲۵، ۲۶). نتایج آدویا و همکاران (۲۰۲۱) عوامل روان‌شناختی، اعتماد به نفس، ارزش، آشنایی با تکلیف، موفقیت درک شده به‌طور معناداری مشارکت ورزشی دانشجویان را پیش‌بینی می‌کند (۳).

عدم توجه به عوامل روان‌شناختی مؤثر بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال سبب گردیده است تا امروزه بستر مناسبی در ورزش والیبال در شناسایی و جذب کودکان در این ورزش ایجاد نگردد. از طرفی نامشخص بودن عوامل روان‌شناختی مؤثر بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال باعث شده است تا بهره‌گیری از ظرفیت‌های ساختار روان‌شناختی موجود در حوزه‌های فردی و محیطی در جهت بهبود انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال نگردد. این مسئله باعث شده است تا خلا تحقیقاتی در خصوص تأثیر عوامل روان‌شناختی مؤثر بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال به‌طور کامل درک گردد. با این توجه تحقیق حاضر با هدف تأثیر عوامل روان‌شناختی مؤثر بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال سعی در پاسخ به این سؤال دارد که آیا عوامل روان‌شناختی مؤثر بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال تأثیر معناداری دارد؟

روش کار

روش تحقیق حاضر از نوع همبستگی بود. روش گردآوری اطلاعات در تحقیق حاضر به صورت میدانی بود. جامعه آماری این تحقیق کلیه کودکان ۹ تا ۱۱ ساله ارومیه می‌باشد که اطلاعات کاملی در این خصوص وجود نداشت. بر حسب فرمول حجم نمونه کوکران در شرایط نامشخص بودن جامعه آماری، تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. در نهایت پس از پخش و جمع‌آوری پرسشنامه‌های تحقیق تعداد ۳۷۰ پرسشنامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات در تحقیق حاضر شامل دو پرسشنامه

کارآمدی خود دست یابد (۲۴، ۲۵). مشارکت در فعالیت‌های ورزشی سبب افزایش اعتماد به نفس در بین افراد می‌شود. از سویی افزایش اعتماد به نفس نیز به نوبه خود سبب افزایش عزت نفس می‌گردد. عزت نفس درجه تصویب، تأیید، پذیرش و ارزشمندی است که شخص نسبت به خود احساس می‌کند (۲۶). تفاوت در میزان مشارکت در فعالیت‌های بدنی ناشی از عوامل‌های مختلفی چون حمایت اجتماعی می‌باشد رابطه مثبت و معناداری میان حمایت اجتماعی با مشارکت در فعالیت بدنی وجود دارد (۲۷) و برخی نیز رابطه غیرمستقیم بین حمایت اجتماعی و مشارکت در فعالیت بدنی را نشان داده‌اند (۲۸). رابطه اجتماعی با اهداف مختلفی از جمله عاطفی، عقلی، ارزشی و یا سنتی صورت می‌گیرد و یکی از موقعیت‌هایی که برقراری روابط و تعاملات اجتماعی در آن مفهوم و معنای ویژه‌ای می‌یابد ورزش است (۲۹). صفرزایی و همکاران (۱۳۹۶) نشان دادند که در گروه پسران رابطه بین حمایت اطرافیان در زمینه فعالیت ورزشی با میزان فعالیت جسمانی در شرایط مختلف روزمره معنادار و از نوع مستقیم و رابطه بین موانع ادراک شده و میزان فعالیت‌های نشسته از نوع معکوس است (۳۰). طبق یافته‌های رضایی (۱۳۹۶) بین عوامل سرمایه، اعتماد و حمایت اجتماعی و مشارکت ورزشی رابطه مثبت و معنادار وجود داشت (۳۱). یافته‌های شهرکی (۱۳۹۳) بیانگر رابطه مطلوب بین مشارکت ورزشی و سرسختی با خودکارآمدی دانش آموزان دختر دوره متوسطه شهر تهران بوده است (۳۲). موسوی (۱۳۹۹) به بررسی ارتباط حمایت و امنیت اجتماعی با مشارکت ورزشی بانوان شهر یاسوج پرداخته است. حمایت اجتماعی و مؤلفه‌های آن رابطه مثبت و مستقیم با مشارکت ورزشی داشتند (۳۳). هاشمی و همکاران (۱۳۹۸) نشان دادند که مسیرهای مستقیم محیط ادراک شده به حمایت اجتماعی و خودکارآمدی، حمایت اجتماعی به خودکارآمدی و خودکارآمدی به مشارکت در فعالیت بدنی، معنادار شدند (۳۴). نتایج آریانپور و همکاران (۱۳۹۴) نشان داد که بین خودکارآمدی، حمایت اجتماعی خانواده و حمایت اجتماعی دوستان با مشارکت ورزشی ورزشکاران معلول ارتباط معناداری وجود دارد، همچنین بین حمایت

استاندارد بود.

پرسشنامه عوامل روان‌شناختی بافنده و همکاران (۱۳۹۹):

این پرسشنامه در سال ۱۳۹۹ جهت بررسی عوامل روان‌شناختی شامل سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس طراحی گردیده بود. این پرسشنامه دارای ۲۵ سؤال می‌باشد که سؤالات آن در مجموع به بررسی متغیرهای سلامت روان (۱-۵)، تعاملات اجتماعی (۶-۱۰)، حمایت اجتماعی (۱۱-۱۵)، خودکارآمدی (۱۶-۲۰) و عزت نفس (۲۱-۲۵) را مورد سنجش قرار می‌دادند. میزان پایایی این پرسشنامه ۰/۸۸ گزارش گردیده بود. در تحقیق حاضر میزان پایایی این پرسشنامه پس از محاسبه آلفای کرونباخ میزان ۰/۸۲ مشخص گردید.

پرسشنامه انگیزش مشارکت ورزشی گیل و همکاران (۱۹۸۳):

این پرسشنامه در سال ۱۹۸۳ جهت بررسی انگیزش مشارکت ورزشی طراحی گردیده بود. این پرسشنامه دارای ۳۰ سؤال می‌باشد که سؤالات آن با توجه به جامع و اهداف تحقیق حاضر مورد بازبینی قرار گرفت. این پرسشنامه ۸ خرده مقیاس شامل موفقیت، جو گروهی یا گروه‌گرایی، آمادگی، رهایی انرژی، عوامل موقعیتی، عوامل موقعیتی، دوستیابی و تفریح دارد. میزان پایایی این پرسشنامه ۰/۸۷ گزارش گردیده بود. در تحقیق حاضر میزان پایایی این پرسشنامه پس از محاسبه آلفای کرونباخ میزان ۰/۸۴ مشخص گردید.

روش آماری: به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های

تحقیق از آمار توصیفی و استنباطی استفاده گردید. در بخش آمار توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد استفاده شد. همچنین در بخش آمار استنباطی از

آزمون کلوموگراف اسمیرنوف و آزمون پیرسون و رگرسیون استفاده گردید. کلیه روند تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق حاضر در نرم‌افزار SPSS انجام گردید.

یافته‌ها

جدول شماره ۱ نتایج توصیفی مربوط به متغیرهای تحقیق را نشان می‌دهد.

در ابتدا به منظور بررسی ارتباط بین متغیرها با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد.

با توجه به نتایج آزمون همبستگی پیرسون در جدول ۱ مشاهده می‌شود که بین عوامل روان‌شناختی و انگیزش مشارکت ورزشی ($r=0/618$, $Sig=0/001$) ارتباط مثبت معناداری وجود دارد. همچنین در بررسی ارتباط بین مؤلفه‌های عوامل روان‌شناختی و انگیزش مشارکت ورزشی مشخص شد که بین انگیزش مشارکت با مؤلفه‌های حمایت اجتماعی ($r=0/356$, $Sig=0/001$)، عزت نفس ($r=0/598$, $Sig=0/001$)، خودکارآمدی ($r=0/528$, $Sig=0/001$)، تعاملات اجتماعی ($r=0/541$, $Sig=0/001$) و سلامت روان ($r=0/382$, $Sig=0/001$) ارتباط مثبت معناداری وجود دارد. این یافته‌های بدان معناست که احتمالاً با افزایش عوامل و فاکتورهای روان‌شناختی میزان انگیزش مشارکت ورزشی کودکان در ورزش والیبال افزایش می‌یابد. در نهایت با توجه به ضرایب همبستگی به دست آمده می‌توان گفت که بالاترین ضریب همبستگی در بین مؤلفه‌های روان‌شناختی با انگیزش مشارکت ورزشی کودکان، بین عزت نفس و انگیزش مشارکت ورزشی وجود دارد. در ادامه به منظور بررسی توانایی مؤلفه‌های روان‌شناختی (متغیر پیش‌بین) در پیش‌بینی انگیزش

جدول ۱- نتایج توصیفی مربوط به متغیرهای تحقیق

متغیرهای تحقیق	میانگین	انحراف استاندارد	کمترین	بیشترین
سلامت روان	۳/۵۴	۰/۵۴۷	۱	۵
تعاملات اجتماعی	۲/۷۸	۰/۵۵۳	۱	۵
حمایت اجتماعی	۳/۱۰	۰/۵۹۷	۱	۵
خودکارآمدی	۳/۳۲	۰/۸۷۱	۱	۵
عزت نفس	۳/۱۸	۰/۶۶۳	۱	۵
انگیزش مشارکت	۳/۰۱	۰/۵۱۹	۱	۵

مشارکت ورزشی (متغیر ملاک) از رگرسیون چندگانه خطی به روش همزمان استفاده شد. نتایج ضریب همبستگی چندگانه نشان می‌دهد که در حالت کلی بین مؤلفه‌های روان‌شناختی با میزان انگیزش مشارکت ورزشی کودکان در والیبال ارتباط معناداری وجود دارد ($R=0/694$, $Sig=0/001$). همچنین ضریب تعیین (R^2) نشان می‌دهد که ۴۸/۲ درصد از واریانس کل تغییرات میزان انگیزش مشارکت ورزشی کودکان در والیبال به مؤلفه‌های روان‌شناختی (سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس) آنان و ۵۱/۸ درصد به عوامل خارج از مدل مذکور مربوط می‌شود.

با توجه به معناداری مقدار F ($Sig=0/001$)، نتایج جدول ۵ تحلیل رگرسیون نشان می‌دهد که سلامت روان ($T=4/162$, $Sig=0/008$)، حمایت اجتماعی ($T=2/151$, $Sig=0/032$)، عزت نفس ($T=5/89$, $Sig=0/001$)، خودکارآمدی ($T=7/147$, $Sig=0/001$) و تعاملات اجتماعی ($T=5/435$, $Sig=0/001$) بر میزان انگیزش مشارکت ورزشی کودکان

جدول ۲- ماتریس همبستگی پیرسون بین عوامل روانشناختی و انگیزش مشارکت ورزشی

عوامل روانشناختی	تعداد	ضریب همبستگی	سطح معناداری
سلامت روان	۳۷۰	۰/۳۸۲**	۰/۰۰۱
حمایت اجتماعی	۳۷۰	۰/۳۵۶**	۰/۰۰۱
عزت نفس	۳۷۰	۰/۵۹۸**	۰/۰۰۱
خودکارآمدی	۳۷۰	۰/۵۲۸**	۰/۰۰۱
تعاملات اجتماعی	۳۷۰	۰/۵۴۱**	۰/۰۰۱
عوامل روانشناختی	۳۷۰	۰/۶۱۸**	۰/۰۰۱

* = معناداری در سطح $P \leq 0/05$; ** = معناداری در سطح $P \leq 0/01$

جدول ۳- خلاصه مدل رگرسیون

مدل رگرسیون	ضریب همبستگی چندگانه	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده	سطح معناداری	دوربین واتسون
هم‌زمان	۰/۶۹۴	۰/۴۸۲	۰/۴۷۱	۰/۰۰۱	۱/۹۸۵

جدول ۴- نتایج آزمون تحلیل آزمون ANOVA

آماره‌ها	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	مقدار F	سطح معناداری
یافته‌ها	۳۲/۲۰۱	۵	۶/۴۴	۴۴/۲۷۸	۰/۰۰۱

جدول ۵- نتایج تحلیل رگرسیون

رگرسیون چندگانه خطی هم‌زمان	B	Std. Error	ضرایب تأثیر استاندارد نشده	ضرایب تأثیر استاندارد شده	مقدار t	سطح معناداری
عرض از مبدأ	۱/۰۹۲	۰/۲۷۱			۴/۰۲۷	۰/۰۰۱
سلامت روان	۰/۲۲۶	۰/۰۷۲	۰/۱۹۸	Beta	۴/۱۶۲	۰/۰۰۸
حمایت اجتماعی	۰/۱۳۶	۰/۰۶۳	۰/۱۲۹	Beta	۲/۱۵۱	۰/۰۳۲
عزت نفس	۰/۳۳۷	۰/۰۵۷	۰/۳۸۹	Beta	۵/۸۹	۰/۰۰۱
خودکارآمدی	۰/۲۸۸	۰/۰۷۲	۰/۲۸۰	Beta	۷/۱۴۷	۰/۰۰۱
تعاملات اجتماعی	۰/۲۷۴	۰/۰۵۰	۰/۳۱۶	Beta	۵/۴۳۵	۰/۰۰۱

در ورزش والیبال تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد. با توجه مقادیر ضرایب بتا (Beta) می‌توان گفت به ترتیب عزت نفس ($\beta=0/389$)، تعاملات اجتماعی ($\beta=0/316$)، خودکارآمدی ($\beta=0/280$)، سلامت روان ($\beta=0/198$) و حمایت اجتماعی ($\beta=0/129$) بیشترین تأثیر را بر انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال را دارند. با توجه به نتایج جدول مدل رگرسیونی برآورد شده فرضیه بر اساس مقدار Beta به صورت زیر است:

$1/092 + (خودکارآمدی) +0/288$ (سلامت روان)
 $+0/226$ (حمایت اجتماعی) $+0/136$ (تعاملات اجتماعی)
 $+0/274$ (عزت نفس) $+0/337$ مزیت رقابتی

بحث

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس تأثیری معنادار بر انگیزش مشارکت ورزشی کودکان در ورزش والیبال دارد. به عبارتی بهبود سطح سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس می‌تواند ظرفیت‌های مطلوبی در خصوص توسعه انگیزش مشارکت ورزشی کودکان در ورزش والیبال داشته باشد. کلانسی و همکاران (۲۰۱۷) مشخص نمودند که مسائل روان‌شناختی نقش مهمی در توسعه مشارکت ورزشی دارد (۱۷). فری و موری (۲۰۱۹) نیز اشاره داشتند که توجه به مسائل روان‌شناختی کودکان می‌تواند زمینه جهت حضور آنان در ورزش را فراهم نماید (۱۹). رودریگوئز و همکاران (۲۰۱۸) با تأکید بر مسائل ذهنی اشاره داشتند که آمادگی ذهنی جهت مشارکت ورزشی افراد نیاز است (۹). داری و همکاران (۲۰۲۰) نیز مشخص نمودند که حمایت اجتماعی ضمن ایجاد یک بستر ذهنی مناسبی می‌تواند زمینه مناسبی جهت انگیزش مشارکت ورزشی کودکان را فراهم می‌نماید (۱۰). بدون شک مسائل روان‌شناختی نقش مهمی در رفتارها و تصمیم‌گیری‌های فردی دارد. به صورتی که این مسائل روان‌شناختی باعث شکل‌گیری رفتارها و نگرش‌هایی در میان افراد می‌گردد. توجه به مسائل روان‌شناختی می‌تواند هدایت‌کننده تصمیم‌گیری‌های افراد باشد و این مسئله می‌تواند نگرش‌های کودکان را به صورت جدی تحت تأثیر قرار دهد. از سویی مطالعات نشان داده‌اند که

شاخص‌های روان‌شناختی شامل شایستگی درک شده، خودکارآمدی، نگرش، لذت، تصویر بدن، عزت نفس، باورها، عزت نفس و... بر مشارکت ورزشی تأثیر می‌گذارد (۳۶،۳۷). در تبیین نتایج توماس و همکاران (۲۰۱۸) بیان کرد که سه مانع از جمله موانع درون فردی (استرس و مهارت خود درک شده)، بین فردی (فقدان دوستان و نفوذ همسالان) و ساختاری (تکلیف، برنامه کلاس و امکانات بیش از حد) را برای مشارکت ورزشی در بین دانشجویان دانشگاه کانادا برجسته کرد (۳۸). باورها یعنی لذت‌بخش، وقت‌گیر، دوستان و اعضای خانواده قصد و رفتار را در مشارکت ورزشی پیش‌بینی کردند. فقدان اعتماد به نفس و خودکارآمدی در انجام یک مهارت، درک پایین شایستگی و نیاز به احساس شایستگی منجر به کناره‌گیری از ورزش می‌شود (۳۹). تعیین انگیزه‌هایی که در مشارکت ورزشی فعال هستند، مشارکت فردی را افزایش می‌دهد. در یک نظرسنجی از ۱۳۵۰ دانشجوی دانشگاه در جنوب غربی نیجریه اثرات مثبت عشق به ورزش، ورزشکاران مشهور به عنوان الگو و حمایت خانواده در مشارکت ورزشی شناسایی و بر لزوم اتخاذ تدابیر انگیزشی ملموس و ناملموس برای تشویق مشارکت مستمر تأکید کردند (۴۰). بر اساس یافته‌ها، نتیجه‌گیری می‌شود که عوامل روان‌شناختی سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس به‌طور معناداری مشارکت ورزشی را در بین کودکان پیش‌بینی می‌کنند. ازاین رو توصیه می‌شود دست‌اندرکاران ورزش و سلامت در داخل مدارس و نیز گروه‌های فیزیکی و بهداشتی و علوم پزشکی و مرکز بهداشت با توجه به فرآیند روانی که منجر به مشارکت ورزشی در بین دانش‌آموزان می‌شود، باید تطابق بهتری بین برنامه‌های تحصیلی و تربیت‌بدنی ایجاد کنند. نتایج همسو با پژوهش بندورا (۱۹۹۷) می‌باشد (۲۴). احساس خودکارآمدی، افراد را قادر می‌سازد تا با استفاده از مهارت‌ها در برخورد با موانع، کارهای فوق‌العاده‌ای انجام دهند؛ بنابراین خودکارآمدی درک شده عاملی مهم برای انجام موفقیت‌آمیز عملکرد و مهارت‌های اساسی لازم برای انجام آن است. در همین راستا میشیزاکی و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند که امکان پیش‌بینی انگیزش پیشرفت بر اساس

انگیزش پیشرفت ورزشی در بین کودکان می‌شود. در نظریه نیاز به پیشرفت، نیاز را کوششی برای فایق آمدن بر مشکلات و موانع می‌داند. به طوری که موجب افزایش توانایی‌های مطلوب می‌شود. در نتیجه فرد را قادر به رقابت با دیگران می‌کند که در صورت کسب پیروزی و موفقیت، عزت نفس فرد افزایش خواهد یافت. همچنین نتایج نورالهی و اقدسی (۱۳۹۴) نشان داد که بین شرکت در فعالیت‌های ورزشی و نوع روابط دوستانه؛ تعاملات اجتماعی، خود ادراکی و پذیرش توسط دوستان رابطه معنی‌داری وجود دارد که همسو با پژوهش حاضر است. تعاملات اجتماعی در بین کودکان به طور مثبت منجر به تمایل به ادامه و استمرار مشارکت در فعالیت‌های ورزشی می‌شود (۴۲). چرا که تعاملات اجتماعی باعث افزایش انگیزه آن‌ها برای مشارکت مجدد و ادامه ورزش در بین کودکان می‌شود. تعاملات اجتماعی باعث تقویت تبادل بین اعضا و یا کودکان می‌شود و تبادل بین کودکان در گروه‌های مختلف تأثیر مثبتی بر رفتارهای آنان و انگیزش مشارکت در فعالیت‌های ورزشی می‌شود. مسائل روان‌شناختی از جمله سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس می‌تواند در ایجاد یک بستر ذهنی مناسب در کودکان جهت حضور آنان در محیط‌های ورزشی مهم باشد. بدون شک عوامل روان‌شناختی مورد بحث از جمله سلامت روان، تعاملات اجتماعی، حمایت اجتماعی، خودکارآمدی و عزت نفس نقش زیربنایی در جهت ایجاد تعامل میان کودکان با محیط ورزشی پیرامون خود دارد. به عبارتی عوامل روان‌شناختی نقش مهمی در بهبود ارتباط میان افراد با محیط پیرامون خود دارد. وانگ و همکاران (۲۰۱۷) مشخص نمودند که توجه به مسائل محیطی و ایجاد بستری مناسب در جهت جذب افراد به ورزش به واسطه درگیر نمودن مسائل ذهنی آنان با محیط پیرامون می‌باشد (۱۶). بدون شک اهمیت جنبه‌های روان‌شناختی می‌تواند به واسطه بهبود شرایط محیطی سبب بهبود انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال گردد. مطالعه حاضر با استفاده از یک رویکرد فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی، عوامل مؤثر بر مشارکت ورزشی را در دختران و پسران را مورد بررسی قرار داد تا با تعیین رابطه حمایت والدین و دوستان، نگرش فرد و خانواده و

خودکارآمدی وجود دارد. داشتن انگیزه پیشرفت بالا موجب می‌شود فرد از حداکثر توان خود برای رسیدن به هدف استفاده کند و به دنبال آن به سطح بالایی از خودکارآمدی دست یابد (۴۱). نتایج همسو با پژوهش آریانپور (۱۳۹۴) هی و همکاران (۲۰۱۳) می‌باشد که نشان داد حمایت اجتماعی می‌تواند مشارکت ورزشکاران را بهبود بخشد (۲۸،۳۵). از این رو براساس یافته‌های تحقیق به خانواده، دوستان و سایر افرادی که با کودکان در ارتباط هستند لازم است که با حمایت‌های خود و افزایش خودکارآمدی موجب افزایش مشارکت آن‌ها در فعالیت‌های بدنی شوند. از این رو زمانی که خانواده کودکان را مورد مراقبت قرار می‌دهد و به خواسته‌های ورزشی وی احترام گذاشته می‌شود و او را مورد تحسین، عشق و محبت خود قرار می‌دهد، فرد این حمایت را درک می‌کند و برای ادامه حضور در فعالیت‌های ورزشی برانگیخته می‌شود. همچنین نتایج همسو با یافته‌های گل محمدی و همکاران (۱۳۹۶) آدویا و همکاران (۲۰۲۱) می‌باشد که نشان داد سلامت عمومی افراد با میزان انگیزش مشارکت در فعالیت‌های ورزشی رابطه معنی‌داری وجود دارد (۳،۲۵). سلامت عمومی که در قالب شکایت کمتر از نشانه‌ها و دردهای جسمانی، بروز کمتر علائم اضطراب و بی‌خوابی، اختلال کمتر در کارکردهای اجتماعی و داشتن حداقل علائم افسردگی مورد مطالعه قرار می‌گیرد ارتباط معناداری با سطح انگیزش کودکان در فعالیت‌های ورزشی نشان داده است که این امر حاکی از نیاز به برنامه‌ریزی برای تغییر در نگرش افراد به فعالیت ورزشی و در نتیجه افزایش انگیزش آنان برای شروع و تداوم مشارکت در تمرینات رشته‌های ورزشی مختلف است. چرا که مشارکت منظم کودکان در فعالیت‌های ورزشی سبب بهبود و ارتقا سلامت عمومی کودکان می‌شود. نتایج همسو با یافته ملکی و همکاران (۱۳۹۰) می‌باشد که نشان دادند بین عزت نفس انگیزش پیشرفت در ورزشکاران رابطه معنی‌داری وجود دارد (۲۶). مطابق با نتایج هرچه عزت نفس در بین کودکان بالاتر باشد، انگیزش پیشرفت ورزشی وی نیز بالاتر خواهد بود. می‌توان بیان کرد که عزت نفس عامل رشد روانی در کودکان می‌باشد و اثرات برجسته‌ای را در جریان فکری، احساسات، ارزش‌ها و هدف‌های فرد ایفا می‌کند و باعث

می‌شود.

References

1. Sutcliffe JT, Kelly PJ, Vella, S. A. Youth sport participation and parental mental health. *Psychol Sport Exerc.* 2021; 52(8):101832.
2. Strandbu Å, Bakken A, Stefansen K. The continued importance of family sport culture for sport participation during the teenage years. *Sport Educ Soc.* 2020; 25(8): 931-945.
3. Adeoya A. Psychological Factors as Predictor of Sport Participation among Japanese and Foreign Students in Sendai, Japan. *Sport Psych Sports Exerc Physic Act.* 2021.
4. Chalip L. Toward a distinctive sport management discipline. *J Sport Manage.* 2006; 1(9):20-21.
5. Wang G, Pratt M, Macera CA, Zheng ZJ, Heath G. Physical activity, cardiovascular disease, and medical expenditures in US adults. *Annal Behav Med.* 2004; 28(12): 88-94.
6. Grant SJ, Beauchamp MR, Blanchard CM, Carson V, Rhodes RE. Promoting sport participation during early parenthood: a randomized controlled trial protocol. *Trials.* 2020; 21(1), 1-10.
7. Iwasaki Y, Nishino H, Onda T, Bowling C. Research reflections on leisure research in a global world: Time to reverse the western domination in leisure research? *Leisure Sci.* 2007; 29(7): 113-117
8. Korea Ministry of Culture and Tourism. 2008 sports white paper (2nd ed). Ministry of Culture and Tourism. 2009.
9. Rodrigues D, Padez C, Machado-Rodrigues AM. Active parents, active children: The importance of parental organized physical activity in children's extracurricular sport participation. *J Child Health Care.* 2018; 22(1): 159-170.
10. Darcy S, Ollerton J, Faulkner S. Why Can't I Play?": Transdisciplinary Learnings for Children with Disability's Sport Participation. *Social Inclusion.* 2020; 8(3): 208-220.
11. Te Velde SJ, Lankhorst K, Zwinkels M, Verschuren O, Takken T, de Groot J. Associations of sport participation with self-perception, exercise self-efficacy and quality of life among children and adolescents with a physical disability or chronic disease: a cross-sectional study. *Sport Med Open.* 2018; 4(1): 1-11.
12. Macniven R, Foley BC, Owen KB, Evans JR, Bauman AE, Reece LJ. Physical activity and sport participation characteristics of Indigenous children registered in the Active Kids voucher program in New South Wales. *J Sci Med Sport.* 2020; 23(12):1178-1184.
13. Lincoln DJ, Clemens SL. Where children play

همچنین کشف موانع بتواند باعث پایه‌ریزی و برقراری عادت بهداشتی فعالیت بدنی که برای داشتن سبک زندگی سالم ضروری است، گام مؤثری برداشت. پژوهش حاضر محدود به کودکان کلیه کودکان ۹ تا ۱۱ ساله ارومیه باشد لذا تعمیم نتایج باید با احتیاط صورت گیرد. در پایان پیشنهاد می‌شود که نسبت به آگاه‌سازی افراد از میزان مشارکت در فعالیت بدنی که دارند، نسبت به آنچه که واقعاً در آن سطح می‌باشند؛ اقدام شود، همچنین به گسترش و توزیع بیشتر امکانات ورزشی در سطح شهر ارومیه جهت مشارکت ورزشی بیشتر افراد پرداخت و علاوه بر موارد ذکر شده توصیه می‌شود مربیان مدارس و اولیا جهت بهبود نگرش دانش آموزان نسبت به فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی، با بهبود عواملی چون حمایت و تعاملات اجتماعی، افزایش خودکارآمدی و عزت نفس کودکان اقدام نمایند. با توجه به مباحث فوق نیاز به افزایش آگاهی در مورد مزایای مشارکت ورزشی در بین کودکان وجود دارد. بهبود تطابق بین برنامه‌های تحصیلی و تربیت‌بدنی و توسعه ورزش‌های تفریحی جذاب با توجه به فرآیند روانی که منجر به مشارکت می‌شود نیز از اهمیت خاصی برخوردار است.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا که با جذب سازی محیط‌های ورزشی در رشته ورزشی والیبال، شرایط جهت ارتقا و بهبود وضعیت انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال را فراهم نمود. همچنین با توجه نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد دوره‌های آموزشی در جهت توسعه و ارتقا سطح مهارت‌های روان‌شناختی کودکان، زمینه جهت بهبود انگیزش مشارکت کودکان در ورزش والیبال را فراهم نمود.

تقدیر و تشکر

این تحقیق با تایید کمیته اخلاق در دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماکو با شماره IR.IAU.K.REC.1399.037 انجام شد. بدین وسیله از کلیه افرادی که در انجام تحقیق حاضر همکاری داشتند به ویژه آزمودنی‌های تحقیق، صمیمانه تشکر و قدردانی

- sport: A comparative analysis of participation in organized sport in school and club settings. *Health Prom J Aust*, 2020; 25(12): 128-135.
14. Holt NL, Kingsley BC, Tink LN, Scherer J. Benefits and challenges associated with sport participation by children and parents from low-income families. *Psych Sport Exerc*. 2011; 12(5): 490-499.
15. Pelletier LG, Tuson KM, Fortier MS, Vallerand RJ, Briere NM, Blais MR. Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sports: The Sport Motivation Scale (SMS). *J Sport Exerc Psych*. 1995; 17(1): 35-53.
16. Wang MT, Chow A, Amemiya J. Who wants to play? Sport motivation trajectories, sport participation, and the development of depressive symptoms. *J Youth Adolesc*. 2017; 46(9): 1982-1998.
17. Clancy RB, Herring MP, Campbell MJ. Motivation measures in sport: A critical review and bibliometric analysis. *Front Psych*. 2017; 8(2): 348.
18. Paic R, Kajos A, Meszler B, Prisztóka G. Validation of the Hungarian Sport Motivation Scale (H-SMS). *Cogn Brain Behav*. 2017; 21(4): 24-38.
19. Fry MD, Moore EWG. *Motivation in sport: Theory and application* (2nd ed). Wiley-Blackwell. 2019.
20. Tavakoli M. Investigating the Relationship between Attitudes Towards Physical Activity and Motivation to Participate in Sports with Happiness of High School Girls in Tehran. Master Thesis. Islamic Azad University, Karaj Branch. 2014.
21. Ampofo B, Yen K, Barnabas MV. The influence of demographic variables on factors that constrain recreational sport participation in Malaysia. *Ann Leisure Res*. 2003; 6(4):362.
22. McClone Nicole S. Psychological Factors That Impact the Drop-Out Rate in Adolescent Sports. HIM 1990-2015. 2015; 1873.
23. Eime RM, Young JA, Harvey JT, Charity MJ, Payne WR. A systematic review of the psychological and social benefits of participation in sport for children and adolescents: informing development of a conceptual model of health through sport. *Intern J Behav Nutr Phys Act*. 2013; 10:98.
24. Bandura, A. *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: W.H. Freeman; 1997.
25. Golmohammadi, M. The relationship between motivation to participate in sports activities and general health of male athletes. National Conference on Achievements in Sports Science and Health. 2017.
26. Maleki B, Mohammadzadeh H, Seyedameri M, Zamani Sani S. The relationship between self-esteem and achievement motivation among successful and unsuccessful athletes in east Azarbaijan province. *J Res Rehab Sci*. 2011; 7 (1): 1-10.
27. Eather N, Morgan PJ, Lubans DR. Social support from teachers mediates physical activity behavior change in children participating in the Fit-4-Fun intervention. *Inter J Behav Nutr Physic Act*. 2013; 10(68): 1-15.
28. He L, Ishii K, Shibata A, Adachi M, Nonoue M, Oka K. Mediation effects of social support on relationships of perceived environment and self-efficacy with school-based physical activity: A structural equation model tailored for Japanese adolescent girls. *J Prev Med*. 2013;3(1): 42-50.
29. Keshkar S, Ghasemi H, Choopankareh V. The role of social communication on recreational sport participation in the parks of Mashhad. *Sport Manage Dev*. 2017; 6(1): 241-256.
30. Safarzaei Y, Zarezadeh, M, Ruhollahi V. The relationship between individual psychological factors and participation in physical activity of 12-16 year old male and female students in Zabol, the third national conference on sports science and physical education in Iran, Tehran. 2017.
31. Rezaei M. A Study of the Role of Capital, Support and Social Trust in Women's Sports Participation in South Khorasan Province. Master Thesis in Physical Education. Birjand University. 2017.
32. Shahraki M. The relationship between sports participation and stubbornness with self-efficacy of female high school students in Tehran. Master Thesis in Physical Education. Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Faculty of Physical Education and Sports Sciences. 2014.
33. Mousavi SF. A study of the relationship between support and social security with women's sports participation in Yasuj. Master Thesis in Physical Education. Jahrom University, Faculty of Humanities. 2020.
34. Hashemi Motlagh S. The mediating role of social support and self-efficacy in the relationship between perceived environment and participation in leisure physical activity of employees. *Sport Manag Stud*. 2019; 11 (57) 197-216.
35. Arianpour, S. The relationship between social support and self-efficacy with the participation of athletes with disabilities in physical activity. Master Thesis in Physical Education. Shahroud University of Technology. 2015.
36. Yan Z, Cardinal B. J. Increasing Asian International College Students' Physical Activity Behavior: A Review of the Youth Physical Activity Promotion Model. *Health Enducat*. Spring 2013; 45:1.
37. Alasinrin, S. Socio-Psychological Factors as Determinants of Sports Participation among Students of Kwara State University Malete, Nigeria [thesis]. Kwara State University, Nigeria; 2020.
38. Thomas A, Beaudry K, Gammage KL, Klentrou P, Josse, AR. Physical Activity, Sport Participation, and Perceived Barriers to Engagement in First-Year Canadian University Students." *J Physic Act Health*. 2019: 437-446.

39. Robert S. Weinberg, Daniel Gould. *Foundation of Sport and Exercise Psychology*. 7th ed. USA; 2019; 543-548.
40. Adeyeye, M. Psychological Variables of Sport Participation and Involvement among Student-Athletes of Tertiary Institutions in South-West, Nigeria. *Inter J Sport Health Sci*. 2015; 9:11.
41. Eslami M, Azadi Y, Gharayagh zandi H, Emadeddin Z. the relationship between self-efficacy and optimism with Dimensions of sport Achievement Motivation among physical education students of Karaj Azad University. *Counsel Culture Psycoter*. 2017; 8(32): 111-132.
42. Noorollahi, L, Mohammad Taghi A. The effect of participation in sports activities on the level of social participation and self-confidence of female athletes in Miyaneh city, National Conference on Applied Sports and Health Sciences, Tabriz. 2015.